

i den Retning. Men nu ser jeg det Modfatte, jeg ser fra Regjeringens Side dette Program og disse Skridt, og jeg kunde ganske vist ikke tænke mig noget bedre til igjen at samle den hele Modstand, der itherfor var paa Veie til at splittes, og til i det Hele at umuliggjøre en Samvirken til en Gang at komme ud af denne Marsch paa Stedet, hvori vi have befundet os de foregaaende Aar. Jeg ser ikke rettere, end at Regjeringen endog derved fuldstændig umuliggjør Stillingen for os, som dog have gjort os Umage for at gjøre noget Arbeide i de foregaaende Aar og søgt at bringe Reformer frem, saa vidt det stod til os, uden at slutte os til det store oppositionelle Flertal. Alle de Bestræbelser, vi have gjort for at danne Noget udenfor dette Flertal, blive ved Regjeringens Holdning væsentlig slaaede ihjel. Jeg er overbevist om, at Regjeringen snart vil komme til at søle Følgerne af, at den gaar frem paa den Maade, den nu har begyndt. Den har antydet, at den vil gjøre en yderligere Appel til Folket; ja den kan opløse og opløse paa denne Basis, men jeg er overbevist om, at den bestandig vil faae et stærkere og stærkere Flertal ind i denne Sal imod sig, den vil løbe Panden mod en Mur. Og hvor misligt det end kan være for mig at forandre den Retning, jeg hidtil har fulgt, da kan jeg for mit Vedkommende, som sagt, ikke Andet end her gaa imod Regjeringen, og for saa vidt det Program, der her er fremsat af Regjeringen, skal være den afgjørende Sag, da maa jeg slutte mig til Modstanderne, til dem, der sige Nei og atter Nei i denne Sag. Det er jo i og for sig et temmelig underordnet Spørgsmaal, enten det er rigtigt at stemme for Flertallets Forslag eller ikke; men jeg agter i ethvert Tilfælde at stemme mod det, der endelig bliver bragt til Veie i denne Sag. Hvor vidt det kan være rigtigt at stemme for Flertallets Forslag, maa nærmest afhænge af, hvorvidt det vil være et hensigtsmæssigt Midde til at forhindre denne efter min Mening meget uheldige Sags Fremme eller ikke.

Th. Nielsen: Angaaende de tekniske og militære Spørgsmaal kan jeg henholde mig til den ærede Ordfører, der i et meget klart og udførligt Foredrag — saaledes forekommer det i det Mindste mig — har paavist, at Krigsbestyrelsen meget ofte, ja altsor ofte har stiftet Anstuelse. Jeg havde den samme Opfattelse i Forveien, og den er bleven bestyrtet ved, hvad jeg har hørt af den ærede Ordfører. Jeg kan ikke lukke Dinene for, at der endog fra itherfor og til iaar er sket store Svingninger, hvad der var godt itherfor, er ikke mere godt i Aar. Fra denne Indledning skal jeg vende mig til, hvad jeg egentlig har at sige. Jeg skal gaa ud fra en Sætning, hvis Rigtighed jeg antager kan erkjendes af Alle, og det er den, at jeg tror, at ethvert Medlem indenfor disse Mure er rede til at bringe de Offre for

Jædrelandet, som efter hans Overbevisning vilde være i Stand til at hjælpe til et virkeligt Forsvar deraf. Altsaa, naar Meningerne ere ulige, saa ligger det ikke i, at man ikke er rede til at bringe Offre for Jædrelandet, men det ligger deri, at man har et noget og maaste meget forskjelligt Syn paa Sa. en. Der er ikke en Gæste indenfor disse Mure, og jeg tænker, kun Saa udenfor dem, om hvem jeg turde sige, der er En, som ikke er rede til at bringe Offre for Jædrelandet, naar han vidste, at han var i Stand til derved at kunne fremme dets Vel. Man har altsaa et meget forskjelligt Syn paa Sagen.

Formanden (Krabbe): Jeg maa bede de ærede Medlemmer ikke at forstyre Taleren ved deres Samtale.

Th. Nielsen: Jeg tænker ikke alene paa Socialisternes og Fredsliguens Grundsætninger, som gaa ud paa, at man tror at kunne skabe et Paradis ved en almindelig Afstræbning; thi disse Anstuelser ere jo ikke meget repræsenterede her, men jeg tænker paa det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (P. Petersen) og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg vil dog strax bemærke, at jeg er aldeles enig med den ærede sidste Taler i hans finansielle og sociale Opfattelse, det er altsaa ikke deri, jeg er uenig, men det er med Hensyn til Forsvaret af Jædrelandet. Det forekommer mig nemlig, at de 3 ærede Herrer gjøre en Beregning, som jeg tror i dette Stykke er feil. De gjøre nemlig den Beregning: Da vi ikke ere i Stand til at gjøre Noget overfor en Stormagt — og der er jo neppe Tanke om Kamp med Andre end en Stormagt — saa skulle vi Intet gjøre. (Winther: Det har jeg ikke sagt). Ja, jeg er noget i Tvivl med Hensyn til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, skjøndt jeg synes at kunne have nogen Grund til at fremsætte denne Tanke, naar jeg gjentagende har hørt ham sige, at han vilde stemme for Flertallets Forslag, for at der ikke skulde komme Noget ud af Sagen, og at han i det Hele betragter det, at der gjøres Noget i Retning af Befæstning, som en Ulykke for Jædrelandet. (Winther: Det har jeg ikke sagt). Ja, jeg er ogsaa kommen noget i Tvivl efter at have set det ærede Medlems eget Forslag, der efter Ordføreren's Mening endog skulde gaa meget videre end baade Ministeriets og Flertallets Forslag. Under alle Omstændigheder er det mig klart nok, at der kan være Tvivl om, man har Grund til at regne det ærede Medlem med i den Henseende, jeg har nævnt, men for de 2 andre Medlemmers Vedkommende kan der ikke være nogen Tvivl. De sige simpelt hen: Beregningen viser, at vi kunne ikke føre nogen Kamp imod en Stormagt, dertil mangler vi baade pekunikere og militære Kræfter, og derfor